

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Kůchlerovou,
Ph.D. ve věci

žalobce: **Share CAR!, z. s., IČ: 06853854**
sídlem Příbramská 67, 407 25 Verneřice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. května 2023, č. j. KUKHK-
16258DS/2023-3 RČ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 26. 7. 2023 domáhal podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušení výše označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), které mu bylo doručeno dne 26. 5. 2023 a kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Trutnov

(dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 3. 2023, č. j. MUTN 29389, sp. zn. 2022/8094/SPR-SR VAL (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“).

2. Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), byla mu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Přestupku se měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla registrační značky v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla na pozemních komunikacích. Řidič předmětného vozidla, jehož totožnost není správnímu orgánu známa, překročil dne 14. 8. 2022 ve 21:28 hodin v katastru obce Mladé Buky, ve směru na obec Svoboda na Úpou, okr. Trutnov, na silnici I. třídy č. 14 mimo obec v měřeném úseku v místě křižovatky se silnicí III. třídy č. 01413 a místní komunikací vedoucí do obce Mladé Buky, okr. Trutnov, nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou místní úpravou provozu na pozemních komunikacích dopravním značením B20a na 50 km/h, když mu byla silničním úsekovým rychloměrem SYDO Traffic Velocity v. č. GEMVEL0012, naměřena rychlost jízdy 73 km/h, po zvážení odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h, rychlost jízdy 70 km/h, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak jednání naplňujícího znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalovaného

4. Žalobce se domnívá, že **nebylo prokázáno, že by rychlost byla omezena na 50 km/h v celé délce měřeného úseku**. V souzené věci bylo měřeno na komunikaci mimo obec, kde je dle obecné úpravy dovoleno jet rychlostí až 90 km/h, pokud správní orgán I. stupně i žalovaný tvrdil výjimku z pravidla, bylo na něm ji v plném rozsahu prokázat.
5. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2019, č. j. 2 As 291/2018-43, ve kterém bylo posuzováno právě měření v obci Nové Buky, ve kterém bylo konstatováno, že umístění dopravní značky B20a omezující rychlost na silnici I/14 nevyplývá z obsahu správního spisu, tedy z něho nebylo patrné omezení rychlosti v měřeném úseku. Dle žalobce je jediným rozdílem oproti citovanému rozsudku skutečnost, že v uváděném případě odkázaly správní orgány k prokázání místní úpravy nejvyšší dovolené rychlosti na skutečnosti jim známé z úřední činnosti, zatímco v dané věci neodkázaly vůbec na nic.
6. Nicméně i pokud by správní orgány prokázaly umístění dopravní značky, má za to, že by se nejednalo o přestupek, neboť bylo ve výroku uvedeno, že bylo měřeno „*v místě křižovatky*“, kdy se jednalo o vyjádření skutečnosti, že měřený úsek prochází křižovatkou.
7. Kdyby i tak byla před křižovatkou umístěna značka omezující nejvyšší dovolenou rychlost na 50 km/h, již počátek křižovatky by ji dle § 3 odst. 3 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí vyhláška“), ve spojení s § 2 písm. w) a x) zákona o silničním provozu, ukončil. V rozhodnutích dle žalobce naprosto absentuje jakákoliv úvaha o vlivu křižovatky na platnost údajně umístěné značky B20a, ač je povinností

správního orgánu prokázat tuto rozhodnou skutečnost. Navrhnul žalobou napadené rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

8. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 23. 8. 2023 navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout pro nedůvodnost. Zopakoval jím dříve vyslovené závěry a odkázal na napadené rozhodnutí. Uvedl, že součástí spisové dokumentace je mj. též znázornění oblasti měření úsekové rychlosti na dané komunikaci. Sám žalobce během správního řízení neuplatnil žádnou námitku týkající se neprokázání omezení rychlosti v daném úseku.
9. Též odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2021, č. j. 2 As 405/2020-40, ve kterém se Nejvyšší správní soud zabýval právě předmětnou křížovatkou a dopravním značením v jejím okolí.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde o žalobu věcně projednatelnou.
11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s., vycházející přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání, neboť s tím vyslovil žalobce souhlas explicitně, žalovaný postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
12. Samotnou podstatou podané žaloby je posouzení otázky, zda se správní orgány dostatečně vypořádaly s místní úpravou provozu na pozemních komunikacích tak, aby bylo možné najisto postavit, že na daném místě v daném čase žalobce měl jet nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h. **Krajský soud po skutkovém i právním hodnocení věci shledal, že žaloba není důvodná, a to z následujících důvodů.**
13. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
14. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.*
15. Podle § 76 odst. 1 zákona o silničním provozu *Místní úprava provozu na pozemních komunikacích je nadřazena obecné úpravě provozu na pozemních komunikacích. Přejížděná úprava provozu na pozemních komunikacích je nadřazena místní i obecné úpravě provozu na pozemních komunikacích.*
16. Dopravní značení má povahu opatření obecné povahy, v řízení o přestupku a v navazujícím řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku mu tudíž svědčí presumpce správnosti. Soudní ochrany proti němu je možné se domáhat výlučně v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a s. ř. s. (vizte např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j.: 8 As 68/2009 – 83, ze dne 21. 8. 2014, č. j.: 4 As 95/2014 – 40, bod 29, a ze dne 31. 7. 2018, č. j.: 3 As 81/2017 – 33, bod 14). V případě, že by byla žaloba v dané věci úspěšná a ke zrušení opatření obecné povahy by došlo s účinky *ex tunc* tak, aby se zrušení vztahovalo již ke dni spáchání přestupku, promítlo by

se to i do řízení o přestupku včetně následného řízení o žalobě proti rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 3. 2018, č. j.: 6 As 293/2017 - 26).

17. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel oznámení o podezření ze spáchání přestupku vyhotovené dne 15. 8. 2023 a spisový materiál k přestupku včetně fotodokumentace přestupku, který mu postoupila Městská policie Trutnov. Dne 23. 9. 2023 vydal správní orgán I. stupně výzvu, kterou žalobce vyzval k zaplacení určené částky ve smyslu ustanovení § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Ten na tuto výzvu nereagoval.
18. Dne 13. 1. 2023 správní orgán I. stupně vydal usnesení o odložení věci - přestupku ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), neboť do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, správní orgán I. stupně nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, a téhož dne vydal příkaz, ve kterém rozhodl o tom, že se žalobce dopustil přestupku ve smyslu ustanovení § 125f odst. 1 ve spojení s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Proti uvedenému rozhodnutí byl správnímu orgánu I. stupně doručen odpor. Poté bylo vydáno prvoinstanční rozhodnutí.
19. Proti němu žalobce podal odvolání, v němž namítal, že nebylo vedeno společné řízení a nebyla aplikována absorpční zásada při ukládání trestu. Žalobce v daném odvolání tedy vůbec nenamítal, že by nebyla prokázána existence místní úpravy rychlosti. Žalovaný se tak v napadeném rozhodnutí s (ne)prokázáním existence dopravního značení omezujícího rychlost na max. 50 km/h vůbec nezabýval.
20. Byť identifikace místa přestupku formulovaná správním orgánem I. stupně uvedená jako „v místě“ dané křižovatky nebyla mezi účastníky řízení sporná, soud považuje za vhodné konstatovat, že ji lze označit za dostatečně jednoznačnou, konkrétní a nezaměnitelnou. V bezprostřední blízkosti křižovatky silnic I/14 a místní komunikace do obce Mladé Buky žádné jiné (zaměnitelné) úsekové měření rychlosti prováděné zařízením SYDO Traffic Velocity není. Správní orgán I. stupně tak řádně prokázal, že před začátkem měřeného úseku (a za hranicí křižovatky v jeho průběhu) jsou umístěny dopravní značky omezující nejvyšší dovolenou rychlost v tomto úseku na 50 km/h. Přesná specifikace úseku vyplývá i z listin založených ve správním spisu.
21. Samotným prokázáním místní úpravy provozu se s ohledem na odlišné odvolací námitky podrobně zabýval pouze správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí, přičemž detailně popsal, z čeho vycházel. Ve čtvrtém odstavci na straně pět prvoinstančního rozhodnutí je vysvětleno, že realizace omezení nejvyšší dovolené rychlosti v měřeném úseku vyplývá z veřejné vyhlášky Krajského úřadu Královéhradeckého kraje - opatření obecné povahy ze dne 16. 6. 2014, č. j. 4409-3/DS/14/Po), které je součástí spisového materiálu předloženého krajskému soudu, které stanovuje místní úpravu provozu na silnici I/14 v k. ú., a to umístěním trvalého dopravního značení a dopravního zařízení upravujícího způsob jízdy v uvedeném úseku dle grafického znázornění v příloze návrhu, a to za v něm stanovených podmínek. V odůvodnění tohoto opatření je pak jako důvod pro jeho vydání zmíněno zvýšení bezpečnosti silničního provozu v prostoru přechodu pro chodce a autobusových zastávek.

22. Z přiložených fotografií a situačního nákresu je patrné, že na silnici I/14 v k. ú. ve směru jízdy na obec Svoboda nad Úpou je nadále zachovávána dopravní značka B20a - omezení nejvyšší dovolené rychlosti na 50 km/h. Po 34 m následuje 117,73 m dlouhý měřený úsek. Po 51,1 m od první značky B20a začíná hranice křižovatky silnice I/14 s místní komunikací do obce Mladé Buky dlouhá 24,1 m. Přímě v místě konce hranice této křižovatky je umístěna (druhá) dopravní značka B20a - omezení nejvyšší dovolené rychlosti na 50 km/h. Z výše uvedených listin tedy jednoznačně plyne, že jedna značka B20a je umístěna na silnici I/14 před předmětnou křižovatkou, druhá těsně za hranicí této křižovatky; když měřený úsek začíná před křižovatkou a končí až za ní.
23. Lze tedy konstatovat, že správní orgán dostatečně prokázal existenci místní úpravy provozu, předmětné dopravní značky omezující rychlost vozidel na 50 km/hod. byly již několik let před spácháním předmětného přestupku řádně nainstalovány (v roce 2014). Dle soudu se tak správní orgán I. stupně dostatečně zabýval místní úpravou provozu a oba správní orgány v odůvodněních svých rozhodnutí odkázaly na veřejnou vyhlášku.
24. Již jen *obiter dictum* krajský soud poznamenává, že je i jemu z jeho úřední činnosti (konkrétně z řízení vedeného sp. zn. 28 A 2/2018) známa situace v místě spáchání projednávaného přestupku. V uvedeném řízení bylo při jednání soudu dne 2. 12. 2020 provedeno dokazování veřejnou vyhláškou - opatřením obecné povahy ze dne 16. 6. 2014 (které nabylo právní moci dne 2. 7. 2014) stanovující umístění dopravní značky B 20a na silnici I/14 v úseku přímo navazujících za křižovatkou se silnicí III/01413 a místní komunikace v obci Mladé Buky, a to včetně přílohy obsahující grafické znázornění; z vyjádření Ředitelství silnic a dálnic ČR (provozního úseku) ze dne 18. 11. 2020 vyplynulo, že Ředitelství silnic a dálnic ČR se dne 24. 2. 2014 vyjadřovalo k úsekovému měření rychlosti v obci Mladé Buky, následně KÚ KHK vydal stanovení místní úpravy provozu, ihned poté byl instalován radar a rovněž instalovány předmětné dopravní značky omezující rychlost vozidel, přičemž od té doby nebyly svislé dopravní značení ani radar poškozeny (pozn. soudu - tzn. od roku 2014 do předmětného vyjádření ze dne 18. 11. 2020).
25. Pro úplnost soud konstatuje, že kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 2021, č. j. 28 A 2/2018-116, byla právě rozsudkem Nejvyššího správního soudu, na který odkazoval žalovaný ve svém vyjádření (č. j. 2 As 405/2020-40), zamítnuta.
26. Zpochybnění toho, zda v daném místě byla dopravní značka č. B 20a v danou chvíli umístěna, je žalobní tvrzení zcela obecné. V kontextu průběhu celého správního řízení vše nasvědčuje tomu, že se jedná o námitku ryze účelovou, neboť v průběhu celého správního řízení takové pochybnosti žalobce vůbec nevznikly.
27. Krajský soud též doplňuje, že žalobcem odkazovaný judikát Nejvyššího správního soudu (č. j. 2 As 291/2018-43) řešil situaci, kdy správní orgány neprokázaly určení, zda a kam byly dopravní značky B20a omezující rychlost na silnici I/14 na 50km/h umístěny. Následně rozsudek téhož soudu ze dne 7. 10. 2020, čj. 6 As 116/2020-42, při posuzování obdobné situace, jako je souzena nyní, a na totožném místě, jako je předmětem nynějšího řízení, uvedl, že „[j]e třeba zdůraznit, že v každé individuální věci je třeba vycházet z podkladů obsažených ve spise vedeném v konkrétním řízení, jak ostatně uvedl Nejvyšší správní soud i v citovaném rozsudku, když naopak zdůvodňoval odchýlení se od odlišných závěrů obsažených v jiném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. srpna 2018 č. j.

7 As 248/2018-39 (překročení rychlosti na témže měřeném úseku v týž den, jen v opačném směru). Jakkoli tedy Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 291/2018-43 uvedl, že z vyjádření Policie ČR (totožného s vyjádřením v této věci) nelze zjistit, zda byly dopravní značky B20a omezující rychlost na 50 km/h umístěny na silnici I/14 a kam, že umístění značek neprokazovala ani veřejnoprávní smlouva založená ve spise, v nyní posuzovaném případě, jak je uvedeno výše, bylo umístění dopravních značek v inkriminovaném úseku prokázáno dalšími nepřímými důkazy, jež tvoří ucelený a logicky provázaný řetězec a v němž žádný důkaz nezpochybnuje pravost, přesvědčivost a věrohodnost důkazů ostatních. Proto nejsou závěry z rozsudku č. j. 2 As 291/2018-43 na nynější případ přenositelné.“

28. Vzhledem ke skutečnosti, že ve správním řízení byla prokázána i existence druhé dopravní značky B20a omezující nejvyšší dovolenou rychlost na 50 km/h., která byla umístěna těsně za hranicí křižovatky, nebylo možné vyhovět ani druhé žalobní námitce vztahující se k vlivu křižovatky na první dopravní značku B20a. Za předmětného stavu (dvou po sobě následujících zákazových značek, před i těsně za křižovatkou) byla po celém měřeném úseku omezena nejvyšší dovolená rychlost na 50 km/h.

IV. Závěr a náklady řízení

29. Soud tak s ohledem na výše uvedené neshledal žalobou důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 26. září 2023

JUDr. Martina Kůchlerová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně